

дина свои-те записки подъ названіе: „Дѣтописи на Общество-то за шелководство-то, и съ тѣхъ лекава все що са прави на свѣтатъ за нова-та таа отрасль.“

А въ 1838 година са появила дръги шелководни журналъ, за всякой мѣсець, подъ заглавіе „Распространитель на шелководна-та промышленность во Франціа“. Въ едно слово шелководство-то тръгнало въ едно и тоже време и дѣтелно и набѣчно. Наченали да праватъ хиладѣ спыти надъ чарници-те и надъ кѣпринани-те червѣи; наченали да записѣватъ и да предаватъ сички-те наблюденїа (прегледѣванїа, издирюванїа) надъ влїанїе-то на различни степени, и различни промѣненїа на погода-та (време-то, атмосфера-та); наченали да издирюватъ, до какви предѣли климататъ допѣска и чарница-та и червѣа, и сички-те тѣзи испытѣванїа, издирюванїа и наблюдаванїа загвораха въ полза-та на то-ва, че е вече време на кѣпринанїа червѣй да разширочи и распространи предѣли-те на своя-та дѣтелность и да заmine въ страни и земли много по сѣверни отъ тѣхъ, какви-то мѣ са назначавали отъ стрѣги-те класически хазаи въ прошѣдше-то и въ начало-то на сегашно-то столѣтіе.

Междѣ това, кога толкова полѣка карвеше шелководство-то, сичко-то селско хазайство успѣло да влѣзи въ число-то на най благородни-те занатїа на образованнїа челоѣкъ: да обработи земля-та до возможна достѣпна степень на совершенство-то, да са воспользѣва сичко-то разнообразїе на произрастителность-та; како-то в само възможно да извлече отъ земля-та при изѣстны-те условїа на климата -- станало едно отъ най